

DET JURIDISKE FAKULTET
KØBENHAVNS UNIVERSITET

Retsudvalget
REU alm. del - Bilag 630
Offentligt

Folketingets Retsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Registrering i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen af ikke lovlige erhverv

22. JUNI 2009

Justitsministeriet har til brug for ministeriets svar af 18. juni 2009 på Folketingets Retsudvalgs spørgsmål nr. 815 (alm. del) (angående bordeldrift) indhentet en udtalelse fra Økonomi og Erhvervsministeriet.

Det synes at fremgå af denne udtalelse, at prostitution efter Økonomi og Erhvervsministeriets opfattelse er et lovligt erhverv. Dette er *ikke* gældende ret. Prostitution blev afkriminaliseret i 1999, men ved den pågældende lovændring blev det samtidig i ikrafttrædelsesbestemmelsen slået fast, at prostitution forsat er et ulovligt erhverv – det er bare ikke længere kriminaliseret.

Jeg har nedenfor gengivet den relevante bestemmelse fra ændringsloven fra 1999 med tilhørende bemærkninger, samt uddrag af Økonomi og Erhvervsministeriets udtalelse.

SKT. PEDERS STRÆDE 19
1453 KØBENHAVN K

DIR 35323342
FAX 35323326
MOB 23231901

trine.baumbach@jur.ku.dk

REF: TB

Med venlig hilsen

Trine Baumbach

Adjunkt, ph.d.

Ved lov nr. 141 af 17/3 1999 blev det at være prostituerede afkriminaliseret. Lovteknisk bestod den tidligere kriminalisering i, at politiet efter straffelovens § 199 havde hjemmel til at meddele prostituerede pålæg om at søge lovligt erhverv. En ikke-efterkommelse af et sådant pålæg kunne straffes.

Ændringslovens § 2, stk. 2, har følgende ordlyd:

”Stk. 2. Loven medfører ikke, at spil, *prostitution* og understøttelse fra kvinder, der ernærer sig ved prostitution, anses som lovlige erhverv” (min kursivering).

Det fremgår af forarbejderne til ændringsloven, at prostitution er udtryk for og årsag til sociale problemer og skal derfor bekæmpes, og prostitution blev derfor ikke legaliseret ved lovændringen.

Af de almindelige bemærkninger (pkt. 2.1.2.) til ændringsloven fremgår bl.a. følgende:

”Prostitution bør fortsat bekæmpes, blot ikke med straf, og fjernelsen af den formelle straftrussel over for de prostituerede bør således ikke medføre, at prostitution anses som et lovligt erhverv i forhold til anden lovgivning, f.eks. arbejdsmarkedslovgivningen.”

Af bemærkningerne til § 2, stk. 2, fremgår bl.a. følgende:

”Det er således forudsat, at de foreslåede ændringer af straffeloven ikke medfører ændringer i de prostitueredes stilling i henhold til anden lovgivning, hvor der måtte være knyttet retsvirkninger til, at de nævnte erhverv i straffeloven betegnes som ulovlige og er forbundet med strafansvar.

Efter reglerne i arbejdsløshedsforsikringsloven har en person bl.a. ret til at blive optaget i en arbejdsløshedskasse, hvis den pågældende udøver selvstændig erhvervsvirksomhed. Det fremgår ikke udtrykkeligt af loven, at der skal være tale om en lovlig erhvervsvirksomhed, men i praksis er det antaget af Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen og Arbejdsmarkedets Ankenævn, at et krav herom må indfortolkes i loven.

Prostituerede m.v. kan således ikke i dag optages i en arbejdsløshedskasse på grundlag af prostitutionserhvervet og kan som følge heraf heller ikke opnå ret til dagpenge, orlovsydelse og efterløn på grundlag heraf.

Den foreslåede ikrafttrædelsesbestemmelse indebærer, at ændringerne af straffeloven ikke medfører, at de prostitueredes stilling ændres på dette område.

Lovgivningen på det sociale område bygger bl.a. på et princip om, at der ydes hjælp efter behov, uanset hvad der er årsag til behovet. Det er således ikke til hinder for at få økonomisk hjælp efter lovgivningen på det sociale område, at den pågældende er prostitueret. Alle indtægter, herunder indtægter fra prostitution, skal imidlertid trækkes fra det beløb, der kan ydes som hjælp.

Socialministeriet har i en vejledning fra 1995 til kommunerne anført, at det kan være det rigtige, at socialforvaltningen i en periode prøver at motivere den prostituerede til at finde en anden levevej ved at give kontanthjælp som led i en behandlingsplan. Hvis den prostituerede imidlertid uden tvivl vil fortsætte med prostitutionen, skal der beregnes kontanthjælp efter de almindelige regler, og hjælpen skal således bortfalde eller nedsættes, hvis indtægterne fra prostitution er for høje.

Enhver indtægt, der er opnået gennem en retshandel, er som hovedregel skattepligtig, jf. statskattelovens § 4. Det udelukker ikke beskattning, at en indtægt er opnået ved en strafbar handling. Østre Landsret har ved en dom af 28. maj 1998 fastslået, at indtægter opnået ved prostitution er skattepligtige efter reglen i statskattelovens § 4, selv om prostitution i straffeloven betegnes som et ulovligt erhverv...

Selskaber og andre erhvervsdrivende virksomheder med begrænset hæftelse skal efter de enkelte love på området registreres i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen for at få retsevne som juridisk person. Det betyder bl.a., at den begrænsede hæftelse først kan påberåbes, når registreringen har fundet sted.

Registrering i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan efter fast praksis ikke ske, hvis selskabet m.v. har til formål at drive en virksomhed, som ikke er lovlig.

Selskaber m.v. der stiftes med henblik på udøvelse af prostitution, kan ikke registreres i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Den foreslåede ikrafttrædelsesbestemmelse indebærer, at ændringerne af straffeloven ikke medfører ændringer heri."

Af Økonomi og Erhvervsministeriets udtalelse anført i Justitsministeriets svar af 18. juni 2009 til Folketingets Retsudvalg fremgår bl.a. følgende:

"Hvis en person opretter en enkeltmandsvirksomhed og har momspligtige indtægter, skal den pågældende registreres i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. En prostituerets indtægter skal der i henhold til momsloven betales moms af, og en prostitueret skal som følge heraf registreres i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Hvis man har momspligtige indtægter som privatperson, har man således pligt til at oprette en enkeltmandsvirksomhed med et CVR-nr., og da denne opgave hører under Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, har styrelsen således også pligt til at vejlede om det.

På en række områder er det dog ikke muligt at oprette virksomheder, da virksomheden som sådan ikke er tilladt, Det drejer sig blandt andet om bordelvirksomhed, jf. straffelovens § 228, stk. 1, nr. 3.

Hvis Erhvervs- og Selskabsstyrelsen modtager en henvendelse, og styrelsen er bekendt med, at der er tale om en sådan forbudt aktivitet, vil styrelsen skulle oplyse herom.

De ansatte i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kender godt forskellen på lovlige og ulovlige virksomheder og ved, at bordeldrift er ulovligt i Danmark. Den henven-

delse, som artiklen i BT henviser til, har dog betydet, at styrelsen fremover vil være endnu mere opmærksomme, hvis styrelsen bliver spurgt om den slags virksomhed.

SIDE 4 AF 4

I den pågældende sag har medarbejderen i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen givet en helt generel rådgivning om oprettelse og registrering af en enkeltmandsvirksomhed svarende til, hvad styrelsen altid gør, når en person henvender sig vedrørende oprettelsen af enkeltmandsvirksomhed med momspligtige indtægter.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen vejledte således ud fra en forudsætning om, at den pågældende selv ville oprette en virksomhed, og styrelsen opfattede således ikke, at henvendelsen skulle dreje sig om oprettelse af et bordel. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen oplyste endvidere under samtalen med journalisten, at hvis den pågældende var i tvivl om lovligheden af aktiviteterne, skulle hun henvende sig til politiet.

Det er Erhvervs- og Selskabsstyrelsens opfattelse, at den pågældende medarbejder har vejledt i fuld overensstemmelse med gældende ret. Prostitution anses ikke som en kriminel aktivitet, og styrelsens medarbejder er ikke under samtalen gjort opmærksom på forhold vedrørende den ønskede virksomhed, der hende bekendt er ulovlige – fx drift af bordelvirksomhed med ansatte.”